

ಜುಲೈ 2019

ಕೂನರ

ವಿಜ್ಞಾನದೊಡನೆ ಜಲಜೀವಿ



ಕೂನನ

ನಿರ್ಗಮನೇಗೆ ಪಯಣ

ಮುಖಪುಟ

ಸಾಹಿತ್ಯ





ಲೇಖನಗಳು

- * ಕೆರೆಗಳ ಕೆರೆಗೆ ಓಗೊಡದವರಿಗೆ...
- * ಅದೊಂದು ಮರ, ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಅಜರಾಮರ
- * ಎಲ್ಲಾದರು ಇರು, ಎಂತಾದರು ಇರು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ಹಳ್ಳಿಗನಾಗಿರು !
- * ಪರಿಸರ ಶಿಬಿರ ಮತ್ತು ಓದುವ ಕಟ್ಟೆ
- * ಮಳೆ (ಕವನ)
- * ಪ್ರಕೃತಿ ಬಿಂಬ

- ಸುಷ್ಮಾಮಧು

- ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ

- ಜೈಕುಮಾರ್ ಆರ್.

- ನಾಗೇಶ್ ಓ. ಎಸ್.

- ಶುಭ ವಿ.

- ಧನರಾಜ್ ಎಂ., ಅರವಿಂದ ರಂಗನಾಥ್

ವಿನ್ಯಾಸ

ಧನರಾಜ್ ಎಂ.

ಮುಖಪುಟ ಛಾಯಾಚಿತ್ರ

ಹಯಾತ್ ವೊಹಮ್ಮದ್

ಪರಿಷ್ಕರಣೆ

ಮುರಳಿ ಎಸ್.

ಅನನ್ಯರೂಪ

ಕರಡು ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಡಾ.ದೀಪಕ್ ಬಿ., ಮೈಸೂರು

ಒಳ್ಳೆತಂಗಡಿ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರು: **Tanner's Cassia**

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೆಸರು: **Cassia auriculata**



© ಜೈಕುಮಾರ್ ಆರ್.

ಒಳ್ಳೆತಂಗಡಿ, ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ

ಒಳ್ಳೆತಂಗಡಿಯು ಭಾರತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಲಂಕಾದೆಲ್ಲೆಡೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಶುಷ್ಕವಲೆ ಉದುರುವ ಕಾಡುಗಳು, ಕುರುಚಲು ಕಾಡು ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ತೊಗಟೆ ನಯವಾದ ಕೆಂಪು-ಕಂದು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದ ಕವಲೊಡೆದ ಪೊದೆಸಸ್ಯ ಸುಮಾರು 1-1.5 ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಜನವರಿಯಿಂದ ಜುಲೈವರೆಗೆ ಒಳ್ಳೆತಂಗಡಿ ಮರದ ರೆಂಬೆಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಐದು ದಳಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಗುಚ್ಚಗುಚ್ಚವಾದ ಹೂವುಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ. ಇದರ ಹಣ್ಣುಗಳು ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿದ್ದು, ತೆಳ್ಳಗೆ ಉದ್ದವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಣಗಿದ ಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಸುಕಾದ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಬೀಜಗಳು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇದರ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮಧುಮೇಹದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರ ತೊಗಟೆಯ ಪುಡಿ ಮತ್ತು ಅಂಟನ್ನು Ophthalmia or Conjunctivitis ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆರೆಗಳ ಕೆರೆಗೆ ಓಗೊಡದವರಿಗೆ...



ಎಲ್ಲಿ ಹೋದವೋ..? ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಾದವೋ..?

ಕೆರೆಯಂ ಕಟ್ಟಿಸು.. ಬಾವಿಯಂ ಸವೆಸು

ದೇವಾಗಾರಂ ಮಾಡಿಸು

ಜ್ವರೆಯೊಳ್ ಸಿಲ್ವಿದನಾಥರಂ ಬಿಡಿಸು.

ಮಿತ್ರಗಿಂಬುಕೆಯ್ ನಂಬಿದರ್ಗೆರೆಹವ್ವಾಗಿರು

ಈ ಮೇಲಿನ ಸಾಲುಗಳು, ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಸಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸು ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡು ಎನ್ನುವಂತಹ ಕಿವಿಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಮರಣೀಯರು ಹುಟ್ಟಿರುವ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕೆರೆಯಮ್ ಕರಗಿಸು.. ಕೆರೆಯಮ್ ಕಬಳಿಸು... ಕೆರೆಯಮ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಮುಚ್ಚಿಸು... ಕೆರೆಯಮ್ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಾಗಿಸು!!! ಎಂಬಂತಾಗಿರುವ ಸಮಯ ಬಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದುರ್ದೈವವೇ ಸರಿ.

ಬದಲಾವಣೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುದೂರ ಸಾಗಿ ಸಿಲಿಕಾನ್ ಸಿಟಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಈ ಮಹಾನಗರದ ಹಿಂದಿನ ಚಹರೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮೃದ್ಧ ಕೆರೆಗಳ ಹುತಾತ್ಮ ಕಥನವೂ ಇದೆ.



1960ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ ಸುಮಾರು 280 ಕೆರೆಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಪ್ಪತ್ತರ ಗಡಿ ದಾಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಆ ಕೆರೆಗಳೆಲ್ಲ ಏನಾದವು? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದವು?

ಉದ್ಯಾನ ನಗರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳೇ ಇಂದು ಇಲ್ಲವಾಗಿವೆ. ಹೌದು, ಬೆಂದಕಾಳೂರಿನ ಕೆರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಂದು ಬೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಉದ್ಯಾನ ನಗರಿಯ ಒಂದೊಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ಜೀವ ಚೈತನ್ಯವೇ ಉದುರಿಹೋದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲೇ ಉದ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಹಾನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೊರೆ ತುಂಬುವುದು, ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ದುರ್ನಾತ ಹರಡುವುದು, ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದಂತಹ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ಕೆರೆಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿ. ಯಮಲೂರು ಬಳಿ ಇರುವ ಈ ಕೆರೆಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರು ಬೆಂಗಳೂರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ (ಬಿ.ಡಿ.ಎ) ನಿರ್ವಹಣಾ ಲೋಪದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲುಷಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಕೆರೆಗೆ ನೀರು ಸೇರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿರುವ ಹಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್, ವಸತಿ-ಕಟ್ಟಡಗಳ ಶೌಚಾಲಯದ ನೀರು, ರಾಸಾಯನಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಜಕಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ- ಕೆರೆ ಕೋಡಿ ಬಳಿ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿಷಕಾರಿ ನೊರೆಯುಂಟಾಗಿ, ಎರಡು ಕೋಡಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಡಿ ಮಾರ್ಗ ಬಿ.ಬಿ.ಎಂ.ಪಿ ಕಾಮಗಾರಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಂದ್ ಮಾಡಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಡಿ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ

ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ನೊರೆಯ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ತಾಗಿ (ಕಿಡಿ ತಾಗಿ) ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ.



ಈ ಜಲಾನಯನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರು ಇನ್ನಿತರೆ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ, ಹೈಡ್ರೋಕಾರ್ಬನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ನೇರವಾಗಿ ಕೆರೆಯನ್ನು ಇವು ಸೇರುವುದರಿಂದ, ಈ ನೊರೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಕಿಡಿ ತಾಗಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿದಿದೆ. ಇನ್ನು ಬೆಳ್ಳಂದೂರು ಕೆರೆಗೆ ವಿಷ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯ ಕಥೆಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 15-20 ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವೇ ಇದೆ, ಅಂತೆಯೇ ನಗರದ ಬಹುತೇಕ ಕೆರೆಗಳಿಗೂ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ನೊರೆ ಉಕ್ಕುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಗರೀಕರಣದ ಕಬಂಧ ಬಾಹು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಚಾಚಿದೆಯೆಂದರೆ ಇಂದಿನ ಕೆರೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೇ ಅದರ ದ್ಯೋತಕ.

ಈಗಿನ ಸಿಟಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ 'ಸಿದ್ದಿ ಕಟ್ಟೆ' ಎಂಬ ಕೆರೆ ಇತ್ತು. ಧರ್ಮಾಂಭುದಿ ಕೆರೆ ಇದ್ದ ಜಾಗವೇ ಇಂದಿನ ಕೆಂಪೇಗೌಡ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ. ಕಂಠೀರವ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣವೇ ಅಂದಿನ ಸಂಪಂಗಿ ಕೆರೆ. ಬಿನ್ನಿ ಮಿಲ್ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಸಾಲು ಕಟ್ಟಡಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿವೆ.

ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಯೇ ನಗರವು ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದು ಎಷ್ಟು ವಿಪರ್ಯಾಸ ಅಲ್ಲವೇ? ನಗರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿಯೂ ಕೆರೆಗಳ ಪಾತ್ರವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ.

ಅಳಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಸಮುದಾಯದ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಪಾತ್ರ ದೊಡ್ಡದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು, ಈ ನಗರದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವೂ ಹೌದು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪ್ರತೀ ನಾಗರಿಕನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೆರೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಶಾದಾಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮದು ಎಂಬ “ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ”ಯನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದೇ ಮಹಾನಗರದ ಮುಖ್ಯ ಗುಣವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಭ್ರಮೆಯಾಗುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕಾಡುತ್ತದಲ್ಲವೇ?.



— ಸುಷ್ಮಾಮಧು
ಜಿ.ಎಲ್.ಪಿ.ಎಸ್,
ವಡೇರಮಂಚನಹಳ್ಳಿ



ಅದೊಂದು ಮರ, ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಅಜರಾಮರ

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವೃಕ್ಷಗಳ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಬೇವು, ಅರಳಿ ಮರಗಳು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯ ಮರದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನ ವಾಸವಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ತುಳಸಿ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಾಸ. ಆಲದ ಮರ

ಅಂದರೆ ಅವದುಂಬರದಲ್ಲಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೇವರ ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ನೈವೇದ್ಯ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಲ್ಲಿಗೆ, ತುಂಬಿ, ಬಿಳಿದಾಸವಾಳದ ಹೂವು ಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ. ಕೆಂಪುದಾಸವಾಳ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ, ಕಮಲದ ಹೂವು ಗಣೇಶನಿಗೆ, ವೀರಭದ್ರ ದೇವರಿಗೆ ಬಳವಲಕಾಯಿ, ಬಾರೀ ಹಣ್ಣಿನ ನೈವೇದ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕಿಗೆ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ನೀಡುವ ಎಲ್ಲ ಗಿಡ, ಮರ ಬಳ್ಳಿಗಳೂ ಪೂಜ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವರಿಯಬೇಕಷ್ಟೇ. ಅರಿತು ಅವನ್ನು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಬಿಸಿಲು ಹೆಚ್ಚಿ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕಡಿದ ಮರಗಳನ್ನು ಉರುವಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಾಡು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಜಲಾಶಯಗಳು ಬರಿದಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ, ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ, ಬೆಳೆಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕು ದುರ್ಬರವಾಗಿದೆ!! ಈಗೀಗ ಈ ಅರಿವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಿವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ವೃಕ್ಷಾರೋಪಣ, ವನಮಹೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟು, ಶೇರು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶವು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾಡುಗಳಿಂದ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬಾಹುಳ್ಯದಿಂದ ಅದು ಸಂಪದ್ಭರಿತ ನಾಡು ಎಂದು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಫ್ರಿಕಾ, ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಾ, ಕೆನಡಾ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡ್ ಗಳಂಥ

ದೇಶಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ವನ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಂದೇ ಅನ್ನಬಹುದು. ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕೆಯೂ ಸಹ ವೃಕ್ಷ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮತ್ತು ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿನ ನನ್ನ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ವಾಸ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದು ನಾಲ್ಕು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಡುಗಳನ್ನು. ಆ್ಯಮ್ಸ್‌ಪ್ಲರ್ ಡ್ಯಾಮ್ ರೆಡ್ ವುಡ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್, ರಾಂಚೋಸನ್ ಅಂಟೋನಿಯೋ ಫಾರೆಸ್ಟ್, ಹಿಡನ್ ವಿಲಾ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಬಿಗ್‌ಬೇಸಿನ್ ರೆಡ್‌ವುಡ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ – ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿವೆ. ರೆಡ್‌ವುಡ್ ಎಂಬ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಅಮೇರಿಕ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಟ್ರೀ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೃಕ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳದೇ ಇರಲಾರೆ. ಇದು ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿಯ ಸಾಂತಾಕ್ಲಾರಾದಲ್ಲಿಯ ರಾಂಚೋ ಸಾನ್



ಅಂಟೋನಿಯೋ ಕೌಂಟಿ ಪಾರ್ಕ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರದ ವೃಕ್ಷ. ಇದಿರುವ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಗ್ ಲೀಫ್ ಮೇಪಲ್, ಕಾಟನ್‌ವುಡ್ ಮತ್ತು ಓಕ್ ದಂಥ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗದ ಮರಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ಕಾಡು ಕಾನನ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಚಾರಣ-ಸ್ಥಳವು ಕೂಡ. ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ, ರವಿವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೂ ವನಚಾರಣೆಗರು ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ,

ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ವನಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಸಾವಿರಾರು ವೃಕ್ಷಗಳ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನೋಡಲೇಬೇಕಾದ ಒಂದು ವೃಕ್ಷವಿದೆ. ಇದನ್ನು “ಬೇ ಟ್ರೀ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇದು ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ವೃಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂರನೇ ಬೃಹತ್ ವೃಕ್ಷವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದೆ. ಇದು 200 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಪುರಾತನವಾದದ್ದು. ಇದರ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಬೃಹತ್ತಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಬೇಲಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವೃಕ್ಷವು ಅಪರೂಪದ ಪುರಾತನ ವೃಕ್ಷವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಇದರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬಾಲ್ ನ ಆಟದ ಮೈದಾನವಿತ್ತು. ವೃಕ್ಷದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ 2004ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬಾಲ್ ಆಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಕ್ಕೂ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಮರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅದು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಎತ್ತರ 126 ಅಡಿ, ಇದರ ಕಾಂಡದ ಸುತ್ತಳತೆ 30 ಅಡಿ, ಇದರ ಟೊಂಗೆಗಳ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತಾರ 118 ಅಡಿ. ಈ ಮರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಇದರ ಎಲೆಗೆ ಒಂದು ಸುಗಂಧವಿದೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್ ನಿಂದ ಏಪ್ರಿಲ್ ವರೆಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹೂಗಳು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಚಳಿಗಾಲವಿರುತ್ತದೆ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಈ ವೃಕ್ಷದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳು ಜೇನುನೋಣಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಈ ಜೇನನ್ನು ಹೀರುತ್ತವೆ, ಈ ವೃಕ್ಷದ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಬೇಲಿಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನಾನು ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡ ಫೋಟೋ ನೋಡಿದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ರೂಪದ ಮುಂದೆ ಕುಬ್ಜ ಮಾನವನ ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿರಾಟ್ ರೂಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೈಮುಗಿದೆ. ಆಗ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ನಿಜ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ ಅವಾಕ್ ಆಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತ ಅರ್ಜುನನ ನೆನಪಾಯ್ತು!

“ಬೇ ಟ್ರೀ” ನನ್ನ ಸ್ಮೃತಿ ಪಟಲದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅಳಿಯದ ಚಿತ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ನೋಡಿದ ಅನುಭವವನ್ನು ಓದುಗರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹಂಬಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೂ ಸಹ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ”.

- ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ

ಧಾರವಾಡ

ವಿ. ವಿ. ಅಂಕಣ

ಎಲ್ಲಾದರು ಇರು, ಎಂತಾದರು ಇರು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ಹಳ್ಳಿಗನಾಗಿರು !

ನನಗಿನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಶಾಲೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡುಕರಿಬೇವಿನ ಹಣ್ಣು ಹುಡುಕಿ ಹೋದದ್ದು. ಮನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಇದ್ದದ್ದು 2 ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲದೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ. ಇಷ್ಟು ಸಾಲದೇ ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಊಹಿಸಲು? ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಮನೆಗೆ ತೆರಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣು ಕೀಳುವ, ಕಾರೆ ಹಣ್ಣು ಹುಡುಕುವ ರಹಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು.



ಆಗೇನಾದರು ಮಳೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ನಮ್ಮ ಖುಷಿಗೆ ಪಾರವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗೆ ಏನೋ ಖುಷಿ, ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಕರಿಬೇವು ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಲು ಮುರಿದಿದ್ದ ಗಿಡದ ರೆಂಬೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಒಂದೊಂದೇ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಎಸೆದು ಸವಿಯುತ್ತಾ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನೆದರೆ ಸಾಕು ಮೊಗ ಅರಳಿ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಸರಿದಂತೆ ಬೆಳೆಯುವ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಗರ ಸೇರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು

ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿನ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಕೇವಲ ವೀಕೆಂಡ್ ಕಳೆಯಲು ಮಾತ್ರ ಅದೂ ವರುಷಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆಯೋ, ಎರಡು ಬಾರಿಯೋ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಓದಲು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ವಾಪಸ್ ಬಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದು, ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮರುಕಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಹಳ್ಳಿಯವರು, ಅಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರೆಯದ ಎಷ್ಟೋ ಮಧುರ ನೆನಪುಗಳ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಜಾಗವದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲವರು ನಗರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನಾವು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ಅವಮಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಅವರನ್ನು ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯದ ಆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳು, ಸಾಹಸಗಳು, ಕುಚೇಷ್ಟೆಗಳ ನೆನೆದರೆ ಸಾಕು ನಿಮ್ಮ ಆ ಅವಮಾನದ ಭಾವ ಮೂಲೆ ಸೇರಿ, ನೀವು ಹಳ್ಳಿಗರೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಭಾವ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯವ ಎಂಬ ಆ ಹೆಮ್ಮೆ ಈಗಲೂ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ...?



ನಾವು ಮನುಷ್ಯರು. ನಮಗೆ ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವಿರುತ್ತದೆ. ನಗರದಲ್ಲಾದರೆ ನಗರ ವಾಸಿಗಳು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಅಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಮರಗಳಿಗೂ ಸಹ ಕಾಡು ವಾಸಿಗಳು ಹಾಗೂ ನಗರವಾಸಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದೇ? ಅವುಗಳ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮರಗಳೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಮರಗಳೇ ಅಲ್ಲವೆ? ಕಾಡಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಏನು? ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಏನು? ಎಲ್ಲವೂ ತಮಗೆ ದೊರಕುವ ನೀರು-ಲವಣ, ಗಾಳಿ-ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸಿ

ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಹೌದು, ನನ್ನ ವಾದವೂ ಅದೇ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಯೊಂದು ನಮ್ಮ ಈ ವಾದವನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು ಹೊರಟಿಹಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದು ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡೋಣ ಬನ್ನಿ.

ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೀರಿ ತಾನೆ? ಬನ್ನಿ ಮತ್ತೆ...

ಮರಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮರಗಳೇ. ಆದರೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮರಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬೇಗ ಸಾಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ ಲೂಸಿ ಹುಟ್ಟೆರಾ ಅವರ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆ. ಲೂಸಿ ಹುಟ್ಟೆರಾ ಬೋಸ್ಟನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನಿ. ಇವರ ಸಂಶೋಧನೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ನಗರದ ಮರಗಳು, ಕಾಡಿನ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೇಗ ಸಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದು. ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ನ ಪ್ರಮಾಣ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈ ತಾಪಮಾನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಈ ಹಸಿರು ಮನೆ ಅನಿಲಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಷ್ಣಾಂಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮರಗಳು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿನ ಹಸಿರುಮನೆ ಅನಿಲವಾದ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ನ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಮರಗಳು ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸಿ ಬೆಳೆಯಲು ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಅನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಸಸ್ಯದ ಒಳಗೆ ಹೋದ ಅನಿಲವು ಇಂಗಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮರದ ಭಾಗವಾಗಿ ಸೇರಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮರದ ಒಟ್ಟು ತೂಕದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ತೂಕ ಇಂಗಾಲವೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಅನ್ನು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಎಷ್ಟೋ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡ ನೆಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಜೋರಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಂತಹ ಮರಗಳು ಬೇಗ ಬೆಳೆದು ಬೇಗ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಮರಗಳ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಹುಟ್ಟೆರಾ. ಮರಗಳು ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅವರು ಬೋಸ್ಟನ್ ನಗರದ ಕೆಂಪು ಓಕ್ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಮೇಪಲ್ ಮರಗಳ ಕಾಂಡದ ಸುತ್ತಳತೆಗಳನ್ನು 2005 ರಿಂದ 2014 ರ ವರೆಗೆ ಅಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆರಡು ಪ್ರಭೇದದ ಕಾಡಿನ ಮರಗಳ ಸುತ್ತಳತೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಅಳೆದುಕೊಂಡರು. ಇವರ ಈ 9 ವರುಷಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಹೀಗಿದೆ: ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಮರಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅದೇ ಪ್ರಭೇದದ



ಮರಗಳಿಗಿಂತ 4 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಅನ್ನು ಒಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವಂತೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಗರದ ಮರಗಳು ಸಾಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಾಡಿನ ಮರಗಳಿಗಿಂತ 2 ರಷ್ಟು ಇತ್ತಂತೆ. ಅಂದರೆ ಕಾಡಿನ ಮರದ ಆಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಗರದ ಮರಗಳು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಗರದ ಮರಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಮರಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಅನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂದರೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮರಗಳಿಂದ, ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿನ ಹಸಿರುಮನೆ ಅನಿಲದ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಗರದ ಮರಗಳ ಆಯಸ್ಸು



ಕ್ಷೀಣಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳೆಂದರೆ, ನಗರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ರಸ್ತೆಯಿಂದಾಗಿ ಮರಗಳ ಬೇರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹರಡಲು ಜಾಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಜನರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವನ್ನು ಕಡಿಯಲು ಮುಂದಾಗುವರು. ಹೀಗಾಗುವುದಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ದುಡ್ಡು ಸಮಯ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಗಿಡಗಳ ನೆಡುವುದಾದರು ಏಕೆ? ಅಲ್ಲವೆ?

ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಗರವಾಸದಿಂದ ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮರಗಳೂ ಸಹ ಬದುಕಲು ತಡಕಾಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವುಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದಾಗುವ ಅನಾಹುತಗಳ ಉಹಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಕಾದು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಹೀಗಾಗುವುದು ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಸೊಗಡಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ತಪ್ಪಾಗದು. ನಿಮಗೇನನ್ನಿಸುತ್ತದೆ....?

ಸೂಚನೆ: ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಬೋಸ್ಟನ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ಬೇರೆ ವಾತಾವರಣಗಳ/ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮರಗಳ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಬೇರೆ ಆಗಿರಬಹುದು.

ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಿ!

ಜೈಕುಮಾರ್ - 9066640808 (ವಾಟ್ಸಾಪ್ ನಂಬರು)



ರಾಜು ಜನಪದ ಪಾಠ್- 2

ScienceNewsforStudents



- ಜೈ ಕುಮಾರ್ ಆರ್.

WCG, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪರಿಸರ ಶಿಬಿರ ಮತ್ತು ಓದುವ ಕಟ್ಟೆ



ಪರಿಸರ ಶಿಬಿರ:

ಕಾನನ, ಜ್ಞಾನದ ನಿಧಿ, ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲ, ಸೌಂದರ್ಯದ ಗಣಿ, ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಆಗರ, ಈ ಸವಿಯನ್ನು ಈ ಕಾನನದ ಸುತ್ತಲೂ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಚಿಣ್ಣಿಗೂ ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯದಿಂದ WCGಯು ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 2019 ರ ಜೂನ್ ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಪರಿಸರ ಶಿಬಿರ' ವನ್ನು ಅಡವಿ ಫಿಲ್ಡ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ರಾಗಿಹಳ್ಳಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಈ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಸರಿ ಸುಮಾರು ಬೆಳಗ್ಗೆ 9.00 ಗಂಟೆಗೆ ಕರೆತರಲಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಂಜಾವಿನ ಉಪಹಾರವನ್ನು ನೀಡಿ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದ ಒಟ್ಟು 32 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು 3 ತಂಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ WCG ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರತಿ ತಂಡವನ್ನು ಪಕ್ಷಿ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಯಿತು.

ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತು ಪಾರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿಸರ್ಗದೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಅಲ್ಲಿನ ಜೀವ ಸಂಕುಲವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ, ಗಮನಿಸಿ, ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಗುರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಿಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕಾಣಿಸಿರುವ ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳ ಬಗೆಗೂ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಪಕ್ಷಿ, ಕೀಟ, ಗಿಡ-ಮರ, ಸರೀಸೃಪ ಮುಂತಾದ ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಲಿತ ಮಕ್ಕಳು 12.30 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಡವಿ ಫಿಲ್ಡ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವು ಕಂಡ ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಹಾಗು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು.





ಓದುವ ಕಟ್ಟೆ:

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಲು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗದು. “ಬಲ್ಲವನೇ ಬಲ್ಲ ಬೆಲ್ಲದ ರುಚಿಯ” ಎಂಬಂತೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಿರಿತನವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿರುವವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಇದರ ರುಚಿ. ಈ ಸವಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಕರ ಜೊತೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಡವಿ ಫಿಲ್ಡ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮೇರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದುವ 'ಓದುವ ಕಟ್ಟೆ' ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ 23ನೇ ಜೂನ್ 2019 ರಂದು ಕೆ. ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಕಾಡಿನ ಕಥೆಗಳು ಪುಸ್ತಕ ಓದುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಚಾಲನೆ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಕೃತಿ ಶಿಬಿರವು ಸಹ ಭಾನುವಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ 'ಓದುವ ಕಟ್ಟೆ' ಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ ಅದರ ಸವಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೂ ಉಣಬಡಿಸಲಾಯಿತು.

'ಓದುವ ಕಟ್ಟೆ' ಯ ನಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವನ್ನು ನೀಡಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಆನೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ' ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ನಾಟಕವನ್ನು ಅವರೇ ರಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತೆ

ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಲು ವಿವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನದ ನಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಇಲಿ-ಹಾವು' ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪು ಆಟವನ್ನು ಆಡಿಸಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಊರುಗಳಿಗೆ ಬಿಡಲಾಯಿತು.

ಓದುವ ಕಟ್ಟೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ನಡೆಯಲಿದ್ದು ಆಸಕ್ತರು ತಾವು ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು ಹಾಗೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಶಿಬಿರ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ WCG ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

ಅಶ್ವಥ ಕೆ. ಎನ್. : 9740919832

ನಾಗೇಶ್ ಓ. ಎಸ್. : 9008261066

ಹಾಗೂ WCG ಬಗೆಗಿನ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು www.indiawcg.org ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ



- ನಾಗೇಶ್ ಓ. ಎಸ್

WCG, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮಳೆ

ಓ ಮಳೆಯೇ ಓ ಮಳೆಯೇ
ಮೇಘದಿ ಇಳಿದೆ ನೀ ಧರೆಗೆ
ಬಿಸಿಲ ಜಳಕ ಬೆಂದ ಜೀವಕೆ
ನೀರೆರೆದು ದಾಹ ತಿರಿಸಿದೇ

ಗಿರಿ ಶಿಖರಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದ ಮಳೆಗೆ
ತರುಲತೆಗಳು ಹೋನಕೆ ಸುರಿದು
ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸಂತಸದಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿದೆ
ಜಿಗಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ ಆಸೆಗೆ

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೊಬಗು ಹೆಚ್ಚಿದೆ
ಭುವಿಗೆ ಮಳೆಯು ಮುತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ
ಘತಾದಿಂದ ನೀರು ಧುಮುಕುತ್ತ
ಹರಿಯುತ್ತಾ ನದಿಗೆ ಸೇರಿದೆ

ಮೃಗಗಳು ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ
ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಮಿಂದಿದೆ
ತಂಗಾಳಿಯು ಮಳೆಯ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ
ಸಸ್ಯಕಾಶಿ ಸಿರಿ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿದೆ

ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಆಗಸವನ್ನು ರಂಗೇರಿದೆ
ಕೋಗಿಲೆಯು ನಾದಸ್ವರ ನುಡಿದಿದೆ
ಹಸಿರಿನ ಮೊಳಕೆಯು ಚಿಗುರೊಡೆದಿದೆ
ಇಬ್ಬನಿಯು ಮುತ್ತಿನಂತೆ ತೊಟಕುತ್ತಿದೆ

ನವಿಲುಗಳ ಉಲ್ಲಾಸದ ನರ್ತನೆ ಚಂದ
ಉಷಕಾಲದ ಆರ್ಭಟನೆ ಅಂದ
ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು
ನೀ ಕಾಡಿನ ಕೂಸು

- ಶುಭ ವಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ



ಕಾನನ

© ಅರವಿಂದ ರಂಗನಾಥ್

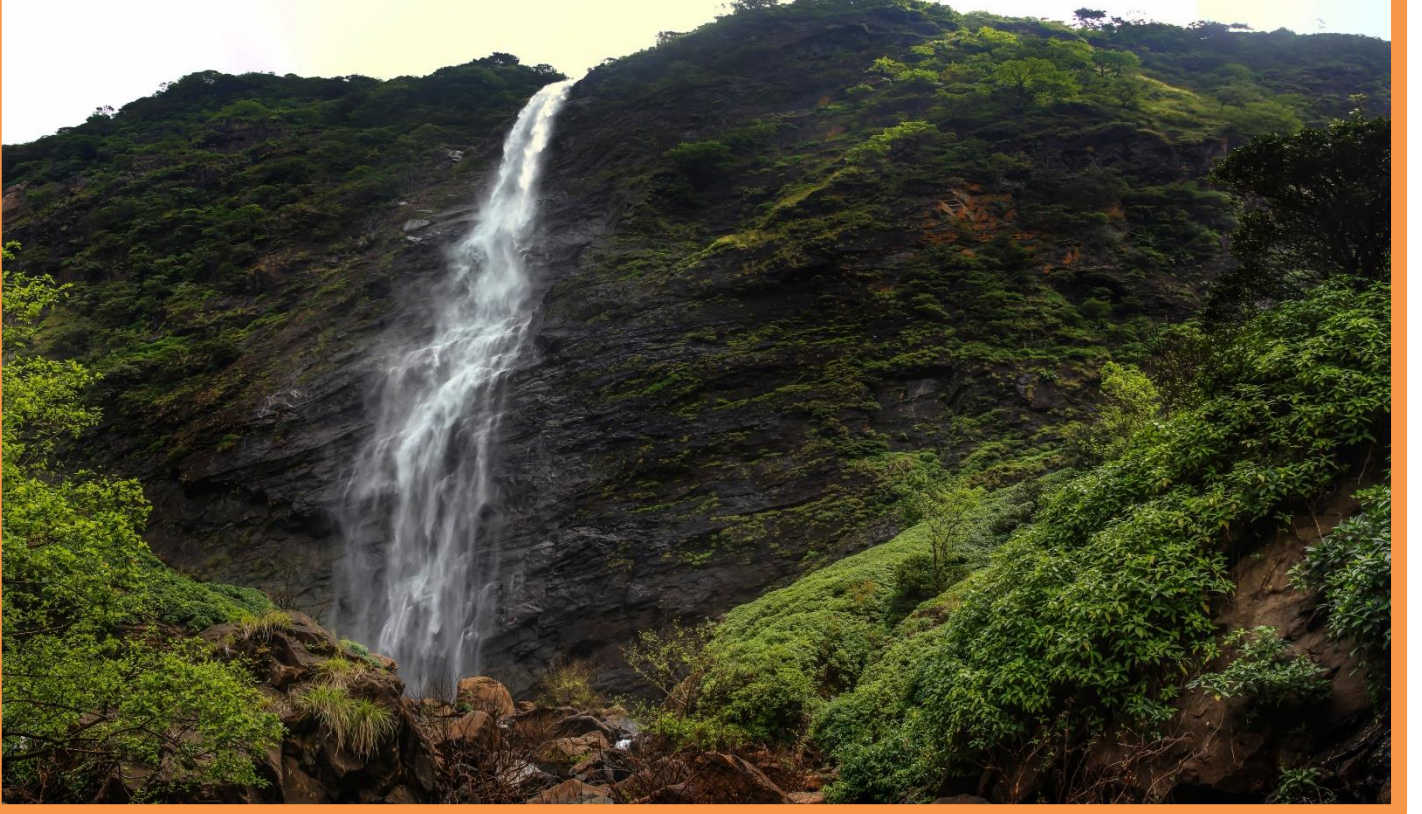
ಕರ್ನಾಟಕದ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಕುದುರೆಮುಖದ ಒಂದು ಕಿರುನೋಟ. ತುಂತುರು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟಡವಿಯು ನೆನೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನೋಡಲು ಎಂತಾ ಸೊಬಗು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರು, ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ನಿಂತರೆ ಮಳೆ ನೀರ ಹನಿಯು ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನುಡಿಸುವ ನಾದದ ಜೊತೆಗೆ ಆಗಾಗ ಗಾಳಿಯ ರಭಸಕ್ಕೆ ಮರಗಿಡಗಳ ಶಬ್ದ ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ತ್ಯಾಜ್ಯವಲ್ಲ ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ ಮರವೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಕೀಟ ರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಸಸ್ಯ ಸಂಕುಲಗಳಿಗೆ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ವರ್ಷದ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಮಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟವು ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ.



ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ

© ಅರವಿಂದ ರಂಗನಾಥ್

ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದು ಈಗತಾನೆ ಮಳೆ ಸುರಿದು ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು. ಹೌದು, ನಿಮ್ಮ ಊಹೆ ಸತ್ಯ. ಕಾನನದ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಿಗೆ ಮನಸೋತ ವರುಣನು ಧರೆಗಿಳಿದಿದ್ದ. ತನ್ನ ಹನಿಯಿಂದ ಬಿಸಿಯಾದ ಭೂತಾಯಿಯನ್ನು ತಂಪಾಗಿಸಿದ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕಾದ ಭೂತಾಯಿಯು ಮಳೆಯ ಹನಿಯಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ಶಾಖವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವಾಗ ಕಾಣುವ ದೃಶ್ಯವಿದು. ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಾಡಿ ಹೋದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಮರ-ಗಿಡಗಳು ಮಳೆಯ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಹಸನ್ಮುಖಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೂಡ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ.



ಜಲಪಾತ

© ಅರವಿಂದ ರಂಗನಾಥ್

ಆಗಸದಿಂದ ಧರೆಗಿಳಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾರಿಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ. ನೋಡುಗರ ಕಣ್ ಸೆಳೆಯುವ ಈ ಜಲಪಾತವನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೋಡಿದರು ಸಾಲದು. ದಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿ ದೂರದವರೆಗೂ ಕೇಳುವ ಇದರ ಸದ್ದು ಜನನಿಬಿಡ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಹುಟ್ಟಿ ನೂರಾರು ಮೈಲಿಗಳು ಹರಿದು ಸಮುದ್ರ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ಅದೆಷ್ಟೋ ಜೀವಸಂಕುಲಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.



ಕಾನನದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತಾಗ

© ಅರವಿಂದ ರಂಗನಾಥ್

ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ "ಪ್ರಕೃತಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಭಾಗವಲ್ಲ ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ". ಯಾರ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರುವ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನಾವುಗಳು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹಾಳು ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಸುಂದರ ಹಚ್ಚಹಸಿರಿನ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರಿಗೆ ಈ ಕಾನನದ ಸೊಬಗು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸೊಬಗನ್ನರಿತ ಯಾವ ಜೀವಿಯು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನರಿಯದ ನಮ್ಮಂಥ ಕೆಲ ಮಾನವರು ಹಾಳುಮಾಡ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ.

ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು : ಅರವಿಂದ ರಂಗನಾಥ್

ಲೇಖನ : ಧನರಾಜ್ ಆರ್.

ನೀವೂ ಕಾನನಕ್ಕೆ ಬರೆಯಬಹುದು



ಹುಲಿರಾಯ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಣಿ ಅಂತ ನನಗೂ ಗೊತ್ತು ಹಾಗೂ ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಹುಲಿರಾಯನನ್ನೇ ಏಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಣಿ ಆಗಿ ಮಾಡಿದರು! ಅಂತ ನನಗಂತು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡೋದು ಇನ್ನೂ ಗೂಗಲೇ ನನ್ನ ಗತಿ ಎಂದು, ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹುಡುಕಿದೆ. ನೋಡಿದ್ರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ 1972ರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹುಲಿರಾಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕಾರಣ?, ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಿಂಹಗಳು ಗುಜರಾತಿನ ಗಿರ್ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹುಲಿರಾಯನ ಧೀಮಂತ ಹೆಜ್ಜೆ ದೇಶದ ಹಲವಾರು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕ್ರೌರ್ಯತೆ, ನಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಎಂತವರ ಎದೆಯಲ್ಲು ಜಲ್ ಎನಿಸುವ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನೋಟ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಭೇಟಿಯಾಡಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಾಮಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವ ಕೇಸರಿ ಬಣ್ಣ ಮೈಯುಳ್ಳ ಕಪ್ಪು ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಾಣಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಕಾಡಿನರಾಜ ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ. ಮನುಷ್ಯನ ಕೆಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದರ ಆವಾಸಗಳ ನಾಶ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕುಂಟಿತವಾಯಿತು. ಅವುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೇ, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣಗಳು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ....

ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಗುವ ಮುಂಚೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ರಾಜಮನೆತನಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಘಲ್ ರಾಜಮನೆತನವು ಒಂದು. ಮೊಘಲ್ ದೊರೆ ಜಲಲ್-ಉದ್-ದಿನ್ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಅಕ್ಬರ್ ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದನ್ನು ರಾಜ ಮರ್ಯಾದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ. ಇದು ಮೊಘಲ್ ರಾಜಮನೆತನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ರಾಜಮನೆತನಗಳಿಗೂ ಈ ಹುಚ್ಚು ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಇದನ್ನು ಮುಂದೆವರಿಸಿದರು. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಗುವ ಮುಂಚೆಯೇ, ಪಾಪ ಹುಲಿಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತುಂಬಾ ಕ್ಷೀಣಿಸಿದ್ದವು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೇ ಹುಲಿಗಳ ಬೀಡುಗಳು ನಾಶವಾದವು. ಇದರಿಂದ ಹುಲಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಘರ್ಷಣೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹುಲಿಗಳೇ ಬಲಿಯಾದವು. ಮನುಷ್ಯರ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹುಲಿರಾಯನ ಮೂಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಔಷಧಿಯ ಗುಣಗಳಿವೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ, ನಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ರಫ್ತು ಮಾಡಿದರು. ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮಕ್ಕೂ ಆಸೆ ಬಿದ್ದರು, ಕುರುಡು ಕಾಂಚಾಣದ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಕ್ಷೀಣಿಸಿತು ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ.

ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಹುಲಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಹುಲಿಗಳ ಸಂತತಿ ಮಾತ್ರ ನಶಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಹುಲಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ 1973ರಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು, ಅವುಗಳ ಜಾಗವನ್ನು ಭಂಗ ಮಾಡುವುದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವೆಂದರು. ಹುಲಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೂ, ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ 2010ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 1491ರಿಂದ 1706ರವರೆಗೆ ಏರಿತು. ಪ್ರಪಂಚದ 72% ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೊಣೆ. ಆ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ತಂಡದ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಬಹುದು. ಹುಲಿ, ಹುಲಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಅವುಗಳ ಆವಾಸಗಳು ಹೀಗೆ ಹುಲಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖನಗಳು ಹಾಗೂ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಕುರಿತ, ಕಾಡು, ಕಾಡಿನ ಕತೆಗಳು, ಜೀವ ವಿಜ್ಞಾನ, ವನ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ, ಕೀಟಲೋಕ, ಕೃಷಿ, ವನ್ಯಜೀವಿ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು, ಕವನ (ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ), ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸ ಕತೆಗಳು, ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಇ-ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಇದೆ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ದಿನಾಂಕ 20ರೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸದೊಂದಿಗೆ

kaanana.mag@gmail.com

ಅಥವಾ

Study House,

ಕಾಳೇಶ್ವರಿ ಗ್ರಾಮ,

ರಾಗಿಹಳ್ಳಿ ಅಂಚೆ,

ಜಿಗಣಿ ಹೋಬಳಿ,

ಆನೇಕಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕು,

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಪಿನ್ ಕೋಡ್ :560083. ಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಬಹುದು.

- ಅಶ್ವಿನಿ ಎಸ್.

ಬೆಂಗಳೂರು